

החברותא

החברותא בשאנן פנימי לחברים גליון מס 110 בס"ד ערש"ק חיי-שרה כ"ו חשוון תש"ס

פנינים יקרים

שני חיי שרה פרש"י כולן שווין לטובה. אפשר להסביר בדרך דרוש. אמנם הרבה מרורות מעמה שרה בחייה אבל היא לא שמה לב להן, הכל קבלה בסיפוק רוח ובשמחה, את הטוב ואת הרע, וזה "כולן שווין לטובה" - גם את הרע קבלה באהבה. (הדרש והעיון)

ואלה תולדות יצחק בן אברהם הוליד את יצחק, יצחק היה סבור תמיד שהוא עצמו אינו כלום אלא בן אברהם. תלה הכל רק ברכות אביו, ואברהם היה חושב שלא עשה ולא פעל כלל בעבודת הכורא ואין לו זכות מצד עצמו אלא זכות שהעמיד בן הגון. אברהם הוליד את יצחק, זה היה דרכם בקודש שהם לא ראו עצמם כדאים ביניהם אלא או זכות אבותם בידם או זכות ביניהם. (האדמו"ר ר' יחיאל מאלכסנדר)

ויצא יצחק לשוח בשדה לפנות ערב... וירא והנה גמלים באים... לפנות ערב בעקבתא דמשיחא, יצא יצחק לעיין באיזו זכות יתקיימו בני ישראל, וירא והנה גמלים - גומלי חסדים - באים בזכות צדקה וגמילות חסד. (אהל שלמה)

וה' ברך את אברהם בכל... התברך בסגולות "בכל", היינו עבד את השי"ת כנאמר: בכל לבבך בכל נפשך ובכל מאודך...

ויצא יצחק לשוח בשדה (חיי שרה) הכלל הכנעה מביא עצבות שאין בידו לעשות כרצונו וכחפצו מחמת ההכנעה שמכניע את עצמו בפני חברו. אך כשארם עובד הכורא ב"ה ומכניע את עצמו בפני הכורא ב"ה אז הוא דבוק עצמו במקום השמחה או ממילא שורה עליו ששון ושמחה. וזהו מרומז בפסוק ויצא יצחק לשוח בשדה ר"ל אימתי יצא שמחה כי יצחק לשון שמחה ושיח לשון הכנעה, בשדה ר"ל כי שדה מכונה להקדושה, וכשהכנעה הוא בפני הקדושה מזה יצא ששון ושמחה. (קדושת לוי - חיי שרה)

ואברהם זקן בא כימים וה' ברך את אברהם בכל (בראשית כד) פירוש כמדות בא אל הזקנה ופירוש זקנה היא בטול הילדות והשחרות הבל... וזהו וה' ברך את אברהם בכל כי ההתקשרות נקרא כל שהוא כולל שנים לאחד וכמאמר כי כל בשמים ובארץ כידוע... (פרי הארץ - חיי שרה)

ויקם אברהם מעל פני מתו (בראשית כג) בדרך כלל צרה ויגון שוכרים גופו של אדם, אבל אצל אברהם נאמר: ויקם - קם במלא קומתו, התחזק ולא נשברה רוחו והצדיק עליו את הדין (נזר יוסף)

יסוד העפר הוא המושך את האדם לעצלות ושפלות, גם אם הוא צדיק באומרו היצה"ר אליו שאינו צדיק לעבוד עוד כי כבר תיקן את עצמו במה שהוא במדרגת עפר, ועי"ז מביאו לעצלות בעבודת הכורא יתברך. וצריך האדם להתחזק נגדו, אז בשמעו את דברי היצה"ר המביאו לעצלות להתחיל בעבודת הכורא מחדש, כאילו לא עשה עדיין כלום, וזהו שאנו מתפללים ונפשי כעפר לכל תהיה ובמצותיך תרדוף נפשי ר"ל שלא יביאנו היצר לעצלות לבטל מצוותיך חלילה אלא אדרבה במצוותיך תרדוף נפשי...

(נעם אלימלך - חיי שרה)

נפש ע"פ" שיחת הרא"ש e חסן תשכ"ו

נמשכים לטבעיות המושך את האדם מטה מטה לתוך עומק מציאות האדם. העוורון של האדם אשר נמשך אחר טבעו הוא עד כדי כך שאינו מרגיש כמה מפסיד מהיופי של הבריאה של הרבש"ע כמו שהעוור אינו יודע כמה מפסיד מזה שאינו רואה. ולכך אינו מתאמץ מספיק כדי להכנס ולהכניס את הבריאה לשלב השלישי שהיא בית המקדש השלישי בביאת המשיח.

היום אנו נמצאים במצב של הכאב האחרון לפני השלמות כמו הכאב האחרון שלפני הלידה. אלא שהיולדת מסכימה בדיעבד לסבול את הכאב האחרון שלפני הלידה, מתוך ידיעה שאין ברירה אם רוצים הולדה צריכים לעבור חבלי לידה. אבל אנו לא מרגישים שהכאב שיש לדור שלנו הוא כאב של לידה, ולכך כאשר מגיע כאב לא מקבלים אותו באהבה ולומר שהסבל הוא טוב כחבלי לידה אלא דוחים את הכאב ומוותרים עליהם והרי הוא כאילו מוותרים על ביאת המשיח מחמת זה שאינו רוצה לסבול את הכאב.

וזאת לידיעתנו, לכל אחד מוכן השלמות ממש וכל אחד יכול להשיגו, ואין כל הבדל באיזה מצב אנו נמצאים כי בתקופתנו הדרך של ה' נמצא אפילו אצל האנשים הנמוכים ביותר. ובהתאמצות קלה של ביטול הרצון העצמי אל רצון הבורא אפשר להשיג

בתקופתנו הדרך של עבודת ה' נמצא גם אצל האנשים הנמוכים ביותר כמו שהיה בדורות הקודמים אצל הצדיקים האמיתיים. הקב"ה לוקח את זכות ה-6 מליון נשמות שמתו על קדוש השם בשואה. נשמות אלו נותנים כח בבריאה עד שאפילו האנשים הנמוכים ביותר יבינו בבהירות את הדרך האמיתי בעבודת השי"ת. כמו הצדיקים האמיתיים בדורות הקודמים.

הקב"ה צריך מעיקר את ה"נשמת כל חי" הנשמות של אלו שחיים עלי אדמות וזה אין לו, כי כל אחד מחפש את האינטרסים שלו ולא את "תברך את שמך ה' אלקינו". ומכון שמחפש את האינטרסים שלו אין להקב"ה דרך אחרת להביא את האדם לעבודת ה' אלא דרך הסבל והיסורים.

כאשר הקב"ה מתגלה לאדם דרך הסבל והיסורים צריך האדם לדעת ולהכיר שהכל לטובה. ובעצם עיקר התביעה שהאדם נתבע הוא להגיע להכרה ולראותו כמציאות ברורה ופשוטה שהסבל הוא טוב. וכאשר קולט שהסבל הוא טוב הסבל כאילו נעלם וממילא אין סבל כלל. כי האדם מתעלה בשרשו, ובשורש אין רע כמו שכתוב מפי עליון לא תצא הרע.

החסרון בחברותא שאין כל רצון להתעלות ואפילו אם בשעה שנדברים יש איזה שאיפה להתעלות. אלא שאח"כ כל אחד הולך לדרכו

הרא"ש סיים: אם אנו נכריח את עצמנו להתבטל אל ה'. שהוא נגד הגוף - החומר. אז נכריח את השי"ת כביכול ונאמר לו: בעל כרחך אתה נמצא...

את השלמות בבנין בית המקדש וביאת משיח צדקנו. והוא שיתבע מעצמו להכיר ולראות כמציאות ברורה שאין מציאות של סבל ואז ירגיש שהתבן הוא ריפוד ואת האבנים יראה כלחם טרי.

דלהלן מפי קדשו של הרא"ש:

בהיותי צורף בחנות ברח' יפו, יום אחד הרגשתי לא טוב, אז מה עושים? הולכים לקבר של ר' שלמקה מזוויל, סגרתי את החנות ועליתי על קברו ושהיתי שם שלש שעות עד שהרגשתי קצת רווחה.

כשחזרתי לחנות כבר היה אחה"צ אבל שוב הרגשות לא טובות חזרו, סגרתי שוב את החנות והלכתי עוד פעם על קברו של ר' שלמקה מזוויל ושהיתי שם כמה שעות. וזהו קוה אל ה' חזק ואמץ לד' וקוה אל ה' תקוה תתחזק ושוב תקוה וחזור חלילה עד שמגיעים לתקון.

ואנכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא (דברים לא, יח). למה כתוב ב' פעמים הלשון הסתר. הסביר הרא"ש אם נגזר על האדם להיות בסבל, הרי אם יתחזק האדם באמונה שהכל לטובה הרי מאז כבר לא יהיה לו סבל, ולפעמים לא ישיג המטרה אשר למענו הקב"ה מביא לאדם את הסבל. משום כך יש הסתר מתוך הסתר דהיינו שאין להתחזקות באמונה השפעה להרבה זמן וכבר כהרף עין לאחר שהתחזק באמונה ויצא כביכול מהסבל, כבר מוכן לסבל וצריך מחדש להתחזק באמונה. וזה יעשה כמה וכמה פעמים עד שירחמו עליו מן השמים וכח האמונה יתמשך אצלו.

אמר הכותב: שמעתי את הסיפור

ומתוך מיעוט עונות, הקשו המפרשים מדוע אנו מבקשים על מיעוט עונות, דמשמע שאך הרבה עונות לא יהיו לנו אבל מקצת עונות אנו מרוצים, הלא טוב מזה לבקש שלא יהיו לנו עונות כלל וכלל לא מיניה ולא מקצתיה. ואפ"ל עפי"ש בחובת הלבבות (שער התשובה ע"ה) ביתרון השב על הצדיק כי הבעל תשובה שחטא חטא קטן ושב בתשובה שלמה הוא נכנע ושפל בכל עת ולא יתגאה מאומה, משא"כ הצדיק אין אנו בטוחים בו שלא יתגאה וכו', ע"כ, וז"פ ומתוך מיעוט שנהי' מועטים ושפלים בעינינו מחמת עונות, ולפי"ז אין אנו מבקשים על מיעוט דטוב מזה ומזה מי שלא חטא, אבל דלפי שאין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא, ע"כ תפלתינו שנזכה להכיר שפלות ערכנו מחמת עונות, וגם אחרי שנשוב נזכור מעשינו הראשונים ולא נתגאה, והבן:

(דברי יואל תשכ"ה)

שאלתי אותו על מה שנאמר בהפטר שמיני (שמואל א' ו') כי עוזה אחז בארן ה', ויחר אף ה' בעוזה ומיד נענש ומת, ויחר לדוד על אשר פרץ ה' בעוזה, וירא דוד את ביום ההוא

מדוע חרה לו לדוד על העונש שקיבל עוזה, הרי ידוע שנענש בגלל חטאו שאחז את הארון, ומה ענין "ויחר לדוד" ואח"כ "וירא דוד את ה' ביום ההוא" מהי היראה המיוחדת ביום ההוא. אמר לי הרא"ש כי לדוד חרה מאוד על עצמו, כי הוא סבר כי הוא אשם בדבר, מדוע שלא הזהיר אותו מקודם שלא יעשה כך, ולכן ירא את ה' ביום ההוא כי מי יודע כמה אנשים נענשים ויענשו בגללו והוא אפילו לא מרגיש זאת, מזה נתמלא חרדה ויראה.

ידיעות מח"י החברותא:

- א. בכל יום חמישי בשעה 3 אחה"צ נוסעים להשתטח על קברות צדיקים, היציאה מרח' הטורים. פרטים אצל ר' דוד גולדשטיין טל: 050-281535
- ב. בכל מוצאי שבת קודש נוסעים לקבר דן בן יעקב להשתתף בסעודת מלוה מלכה. יוצאים כשעתיים אחרי צאת השבת מרח' יוסף הנשיא 5
- ג. בכל שבת מברכים או שבת שחל בו להיות ר"ח שובתים את השבת ביחד באתרא קדישא מירון. פרטים והרשמה אצל משפ' טוקצניסקי טל: 6535774
- ד. כל יום יוצאים בערב מרח' דון יוסף הנשיא 5 לתפילות (למקום שהרב שולח)

מבקשים מכל אחד שישתתף לכל הפחות באחד הפעולות המופיעים כאן

כל המעוניין לקבל את הגליון בביתו

ישלח למערכת, פרטים אישים בצירוף דמי משלוח בסך 50 ש"ח לשנה

שהשמחה במעונם

מו"ר הרא"ש שליט"א לאירוסין הנין
הר"ר שמואל קלירס ומשפ' לאירוסין הנכד
הר"ר שמואל צבי פרל ומשפ' לאירוסין הבן
הבה"ח אברהם פרל לאירוסין
הר"ר צבי דייטש ומשפ' להולדת הבת
הר"ר ישראל דוד דייטש ומשפ' להולדת הנכדה
הר"ר דוד הולד ומשפ' להולדת הבן
הר"ר צבי הולד ומשפ' להולדת הנכד
הר"ר משה שטרנגר ומשפ' להולדת הנכד
הר"ר דני כהן ומשפ' להולדת הבת
הר"ר מרדכי כהן ומשפ' לאירוסין הבן
הבה"ח אברהם כהן לאירוסין

יורל ע"י

מסכת החברותא

שנ"י 3

טל: 02-5829688

פקס: 02-5325477

ת.ד. 5080

ירושלים 91050